

Alföldön ezt minden esetben kezdjük meg október 15—20 között. Őszi erdősfítéseink elvégzéséhez minden jó adottság megvan. A föld még többé-kevésbé száraz, omlós, tehát a gyökerekhez apró porszerű földet tudunk tenni. De ha késő ősze nyúlik is bele munkánk és ha a föld átázott is, annyi jó, apró szemcséjű földet mindig tudunk összeszedni, ami a gyökerekhez elég. Az ültetőgödörbe, ha hantos föld is jut, a tél fagya szétmálasztja. De talán elsősorban — mint legfontosabb tényezőt — kell szem előtt tartanunk azt, hogy a hólé és a tavaszi eső a talajban tárolódik, a korai kapálásokkal le tudor kötni, tehát bármilyen száraz is a tavasz, annyi nedvesség mindig lesz a földben, hogy a csemetét a májusi növekedésében átsegítse.

Ezek a szikek majdnem mind késő tavasszal is vízben vannak, tehát a munkát idejében megkezdeni és elvégezni nem tudjuk. Különösen, ha márciusban, — s ez elég gyakori — még hó van. Továbbá a tavasszal ásott gödrökből kikerült vizes föld (sár) összeáll. Az egy-egy ásónyi föld külön-külön tömeggé szárad, így a csemete gyökeréhez és az ültető gödörbe került föld száraz és hantos lesz. Ennek művelése szinte lehetetlen vagy legfeljebb csak igen nagy költséggel végezhető el.

Aki teheti, menjen és lásson. Igazgatóságaink pedig tegyék lehetővé, hogy azok a szakemberek, akiknek ezt a munkát el kell végezni, minél többet lássanak. Sok-sok példa van már arra, hogy mit és hogyan kell csinálni. Pl. a Balmazújváros határában nyár alá telepített tölgy, tamariska, olajfűz, akác, és ugyanitt tölgyvetés is. Tiszacsege határában jó szike a holt Tisza gátjának belső oldalán szil, Örpolyán (Hortobágyi rész) nyár, tölgy és akác egymás mellett. Mindegyik különböző talajokon! Karcagon a laktanya mellett nyár, tamariska stb. Ezeket mind 1933—38 között telepítették. Öregebb telepítések vannak Békés megyében Fásón (szeghalmi erdőgondnokság), mind-mind iskolapéldája annak, mit és hogyan kell csinálni.

Tudását és tapasztalatait senki ne rejtse véka alá, mert az ott világosságot nem kapva megpén-szedik. Mindenki, aki valamiképp is tud, írja le, adja át kartársainak, azaz hozza napvilágra, hogy az esetleg több hozzászólással tovább éljen és fejlődjön.

Ausführung der Aufforstungsarbeiten auf den Soda („Szik“-) böden der Hortobágy-Steppe. — Die Aufforstung der sog. Szikböden ist eine ungarische Spezialität und verlangt grosse Umsicht. Vor Beginn der Arbeit: 1. ist der Boden der in Frage kommenden Fläche genau zu prüfen, in eine der möglichen Beschaffenheitsklassen einzureihen und 2. sollte es sich um eine Arbeit von mehreren Jahren handeln, dann muss auch ein Betriebsplan aufgestellt werden, 3. ebenso ist auch ein genauer Kostenvoranschlag anzufertigen.

Verf. reihte auf Grund seiner langjährigen Erfahrungen die Szikböden der Hortobágy-Steppe in 6 Klassen; diese werden kurz gekennzeichnet, die zur Aufforstung anwendbaren Holzarten aufgezählt u. die besten Methoden der Pflanzung beschrieben.

Exécution du boisement des terrains alcalins au Hortobágy. — Avant de commencer ces travaux il faut: 1. terminer la classification des qualités du sol et déterminer les essences y adaptées à la plantation; 2. dresser un plan des travaux si ceux-ci durent plusieurs années et 3. faire la compte détaillée des frais. — Sous base des longues expériences l'auteur divise les sols alcalins du désert de Hortobágy d'après leur qualités en 6 classes, il donne les caractéristiques de chacune de ces classes, énumère les essences qu'on y peut employer et donne la description des méthodes de leur plantation.

Afforestation Practice on the Alkaline Soils of the Hortobágy. — Before beginning: 1. the classification of the different soils is to be carried out, 2. a working plan must be made in case of work lasting more years and 3. an estimate is necessary. On the basis of a long practice the soils mentioned are divided in 6 classes by the author, he also describes their main characteristics, the methods of planting and enumerates the trees most suitable for afforestation.

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Közgyűlésünk.

December 19-e ismét örömmel várt, megleghangulatú találkozója volt szakunknak. Aki csak tehetett, eljött a közgyűlésre, amelyen képviseltette magát a Földművelésügyi Miniszter úr, valamennyi szaktestület és — hagyományos barátsággal — az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület is.

Sébor János elnöki megnyitójában rövid visszapiillantást vetett az Egyesület megújulásának nem könnyű esztendőjére, és örömmel állapította meg, hogy a demokratikus átszervezés várakozáson felüli sikerrel járt. Ennek legszebb eredménye, hogy különösen az erdészek léptek be nagy számmal az Egyesületbe, amelynek az előlegezett bizalomra a legteljesebb mértékben méltónak kell mutatkoznia. A *Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségébe* (M. T. E. Sz.) történt felvételével az Egyesület fokozott erőfeszítésre vállalkozott, a faipari érdekségek bevonásával pedig megteremtette a régóta nélkülözött baráti együttműködés biztos alapjait.

Gárdos Emil a M. T. E. Sz. főtitkára a Szövetség és a Mérnökszakszervezet üdvözlétét tolmácsolta. Röviden vázolta a Szövetség eddigi munkájának eredményeit és jövőre vonatkozó célkitűzését. Hangsúlyozta, hogy a szakszervezetek ipari vonalon történő átszervezésével fokozott jelentősége lesz azoknak a társadalmi egyesületeknek, amelyek a szaktudás ápolásával erősítik a népi demokráciát. A tudomány ma már nem lehet öncél, mégkevésbé

fegyver a reakció kezében, viszont ha az ország érdekeit szolgálja, minden erkölcsi és anyagi támogatásra számot tarthat. A M. T. E. Sz. feladata, hogy ebben a szellemben egyesítse tagegyesületeit harmonikus és eredményesebb munkára.

Rosner Miklós mérnök a faipar képviselőjében köszöntötte az Egyesületet, mint tudományos testületét annak a gazdasági ágazatnak, amely termelésével a fa feldolgozásának és kereskedelmének a létalapját szolgáltatja. Az együttműködés megteremtését a háború előtti „ifjú fás” mozgalom is szorgalmazta, és a közelmúltban külföldön megtartott nemzetközi kongresszusokon, amelyekre a hazai erdőgazdaság nem küldhette el képviselőit, a magyar faipari érdekeltségek kiküldöttjei őszinte és készséges szöszölői voltak az erdészeti érdekeinek. A fások örömmel vállalnak részt az Egyesület munkájában, amely a jövőben még inkább kidomborítja a két szakma egymásra utaltságát.

Jablánczy Sándor titkár számszerű adatokkal világította meg az Egyesület fejlődését a március 20-i újjászervező rendkívüli közgyűlés óta. Az egyre fokozódó érdeklődés, faipari szakosztály létesítése az Egyesületben és az „Erdészeti Lapok”-nak mindkét szak ágényeit kielégítő tartalma lehetővé teszi, hogy az Egyesület kellő súlytal vehesse ki részét a M. T. E. Sz. programjából, s minden erejével tagjai szakműveltségének emelését és ezzel a ma-

gyar erdőgazdaság fejlődését szolgálhassa. Ennek a felelősségteljes munkának a zavartalanását — sajnos — nem esekély mértékben fenyegeti az a körülmény, hogy az Országos Tervhivatal az Egyesület székházát saját céljaira kívánja lefoglalni. Az ősi otthon elvesztése nemcsak erkölcsi károsodást jelent, hanem anyagi szempontból is súlyos csapás. Indítványára a közgyűlés egyhangúlag úgy határozott, hogy köldötté útján kéri meg a Tervhivatal elnökét, biztosítson továbbra is szerény férőhelyet az Egyesületnek a székházban.

Bejelentette a titkár, hogy az igazgató-választmány november havi ülés óta ismét 56 újabb jelentkező kérte felvételét az Egyesületbe. Felolvasta a dunaszekesi erdőbirtokossági társulat jegyzőjének, *Martina János*nak és erdőgazdájának *Mikola Sándornak* a levelét, amelyben a nevezettek — akik az aug. 20-i centenárius közgyűlésen is résztvettek — az erdő iránti szeretettől áthatott szavakkal okolják meg, miért öhajtanának nemcsak a közbirtokossággal, hanem egyénileg is résztvenni az Egyesület életében. Javaslatára a közgyűlés egyhangúlag az Egyesület tagjai sorába iktatta a kérelmezőket: 5 erdőmérnököt, 3 erd. üzemi tisztet, 39 erdész, 1 erdőőrt, 5 tisztviselőt, 1 községet és 2 kisbirtokost.

Végül bejelentette a titkár, hogy a márciusi közgyűlés óta további 29 tag elhunyt a jutott közveve az Egyesület tudomására. Indítványára a közgyűlés jegyzőkönyvben örökíti meg emléküket.

Iby Gábor sajtó- és propagandafelelős bejelentette, hogy az „Erdészeti Lapok“ fejlesztése és korszerűbb, teljesebb köntösbe öltöztetése érdekében a *M. T. E. Sz.* és a *Mállerd.* Központi Igazgatósága komoly anyagi áldozatokat hoznak. A közgyűlés, többek hozzászólása után, nagy szótöbbséggel elfogadta azt az indítványát, hogy az „Erdészeti Lapok“ 1949 januárjától kezdve nagyobb méretben jelenjék meg.

Madas András, a külföldi kapcsolatok felelőse, a szomszédos népi demokráciák erdőgazdaságával való szoros együttműködés fontosságát hangsúlyozta. A prágai és szófiai kongresszusok nagy jelentőségű határozatokat hoztak, amelyek hatása a magyar erdőgazdaság átszervezésében máris erőteljesen kifejezésre jutott.

A tárgysorozat következő pontja a tisztújítás volt. *Kutasy Viktor* indítványára a közgyűlés mellőzte a titkos szavazást és a jelölőbizottság javaslatát egyhangúlag elfogadva, közfelkiáltással választotta meg — az 1949. év végéig szóló megbízatással — az új vezetőséget.

A névsor a következő.

a) Elnökség.

Elnök: *Dr. Haracsi Lajos* főerdőtanácsos, erdőigazgató (Kaposvár).

Alelnökök: *Roth Gyula* ny. egyetemi tanár (Sopron), *Láng Lajos* főerdőtanácsos (Bpest) és *Vácsi Mátyás*, a Fűrész- és Lemezipari Központ h. vezérigazgatója (Bpest).

b) Igazgató-választmány.

Babos Imre erdőtanácsos (Bpest), *Barlai Ervin* min. osztályfőnök (Bpest), *Bártfay Zoltán* erdőszgyak. (Lilla-füred), *Benkovits Károly* dr. min. tanácsos (Bpest), *Bisztika Géza* erdőtanácsos (Debrecen), *Csöke Lajos* min. tanácsos (Budapest), *Csiszár Imre* főerdőtanácsos (Bpest), *Erdész Sándor* e. ü. tiszt (Salgótarján), *Dévényi Rntal* erdész (Piliscsaba), *Fejérdy István* főerdőtanácsos (Budapest), *Ferenczy Ferenc* főerdőtanácsos (Eger), *Fónagy István* erdőtanácsos (Bpest), *Gácsi György* erdész (Kisliget), *Gereházi Károly* erdőtanácsos (Bpest), *Hladonik Istvan* főerdőmérnök (Bpest), *Iby Gábor* erdőmérnök (Bpest), *Jablánczy Sándor* főerdőmérnök (Esztergom), *Jurkovich János* főerdőtanácsos (Miskolc), *Kádár Sándor* irodatiszt (Bpest), *Kocsárdi Károly* erdész (Valkó), *Kovács Nagy Zsigmond* erdőtanácsos (Debrecen), *Kristófy Béla* főerdész (Újvárfalva), *Kutasy Viktor* erdőtanácsos (Bpest), *Lády Géza* főerdőtanácsos (Bpest), *Lakatos Tibor* dr. főerdőmérnök (Debrecen), *Lonkai János* főerdőmérnök (Budapest), *Luncz Géza* dr. főerdőtanácsos (Budapest), *Lux Barna* főerdőtanácsos (Vác), *Macás András* erdőmérnök (Bpest), *Magyar János* dr. főerdőmérnök (Bpest).

Mittelmann Miksa min. osztályfőnök (Bpest), *Nagy József* Zs. e. ü. főtitkár (Gönyű), *Nemky Ernő* főerdőmérnök (Nagymaros), *Olsovsky Árpád* erdőtanácsos (Szombathely), *Osváth István* min. tanácsos (Bpest), *Partos Gyula* min. tanácsos (Bpest), *Perényi György* a Fűrészipari Központ vezérigazgatója (Bpest), *Péterfy József* e. ü. intéző (Kisvaszar), *Poprádi Béla* főerdész (Bpest), *Répcs Román* e. ü. tiszt (Zirc), *Riedl László* főerdőtanácsos (Bpest), *iff. Riedl Gyula* erdőmérnök (Győr), *Roller Kálmán* erdőmérnök (Felsőárkány), *Schneider Jenő* e. ü. főintéző (Csákvár), *Schmuck Rezső* e. ü. intéző (Vérteskény), *Sébor János* egyetemi tanár (Sopron), *Sövényi Miklós* e. ü. főtitkár (Bia), *Szakács József* e. ü. tiszt (Bpest), *Szedzerjei Ákos* főerdőmérnök (Bpest), *Szende György* előadó (Bpest), *Szittgyi Ferenc* főerdőtanácsos (Szombathely), *Szöke László* e. ü. intéző (Szödliget), *Szöllősy Sándor* e. ü. intéző (Bpest), *Szűcs Ferenc* az Állami Ellenőrző Központ főmérnöke (Bpest), *Tóth Béla* s. erdőmérnök (Szeghalom), *Varga József* erdész (Kiskunhalas) és *Vermessy Béla* erdőtanácsos (Bpest).

c) Számadásvizsgáló-ellenőr:

Török Ferenc főerdőszámintanácsos (Bpest).

A lelépő elnök néhány megindult szóval mondott köszönetet az iránta megnyilvánult bizalomért és átadta helyét utódának, akit szaktársai nemcsak értékes tudományos munkássága és a gyakorlatban elért kiváló eredményei alapján, hanem általánosan ismert demokratikus magatartásának és szociális aktivitásának méltánylásával emeltek az Országos Erdészeti Egyesület elnöki székébe.

Dr. Haracsi Lajos elnök a következő beszéddel vette át tisztét:

„Igen tisztelt Közgyűlés! Kedves Kartársaim! Amikor mély megilletődéssel elfoglalom az Országos Erdészeti Egyesület elnöki tisztjét, engedjék meg, hogy elsősorban őszinte köszönetemet és hálámat fejezzem ki tagtársaimnak azért a megtisztelő bizalomért, amellyel engem, a magyar erdőgazdaság egyszerű munkását, régi erdőnemzedék sarját, az ország erdészársadalma egyetemes szervének vezetőjévé választottak. Egyben legyen szabad üdvözlőm átalakult és megújuló egyesületünket is, mint a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségének tagját, amelynek legfőbb hivatása a népi demokratikus Magyarország erdőgazdasága fejlesztésének ügyét szolgálja.

Sok évszázadnak kellett elteltie, amíg ehhez a fordulóponthoz eljutottunk. Még néhány évvel ezelőtt lesújtó pillantások érték demokratikus és munkáspártoló meggyőződésemet, valamint az áltudományt nyíltan és bátran bíráló magatartásomért. De biztos tudatában voltam annak, hogy az út, amelyen járok, az igazság útja, és a győzelem nem marad el.

Az Országos Erdészeti Egyesület régi alakjában 1919 után, amikor az államnak csak kevés ideje maradt és az erdőgazdaság a magánbirtokokat jelentette, elsősorban az erdőbirtokosok tulajdonjogi ügyét védelmezte a kormányzattal szemben; az erdészeti alkalmazottak szolgálati viszonyainak rendezése lett volna a másik feladata, és csak harmadsorban foglalkozott az erdőgazdasági irodalom és gyakorlat időszerű kérdéseivel. Nem csoda, hogy ennek a nagyméretű hármasságnak nem tudott kellőképpen megfelelni, mert — amint bizonyára mindenkinek feltűnik — a két első programpontra gyakorlati megoldásában homlokegyenest ellentétes álláspontok ütköztek össze.

Már már mindnyájan látjuk azt, amit az elmúlt időkben közülünk csak kevesen vettek észre, hogy birtokos és alkalmazott, munkaadó és munkás nem tudhat sikeresen harcolni egy közös egyesületben jogaiért és igazságáért, mert hiszen érdekeik és útjaik merőben mások és ellentétesek, ők maguk egymásnak osztályidegenek. Nem kell tehát csodálkoznunk azon, hogy ez az egyesület viszonylag kevés gyakorlati eredményt tudott felmutatni az erdészeti alkalmazottak szolgálati helyzetének rendezésében. Sokkal eredményesebb munkát végzett ezzel szemben az erdőbirtokosok jogainak védelmében.

Mivel az egyesület erejének és törekvéseinek nagyobb részét a vázolt munkaterület költötte le, nem sok idő maradt az erdőgazdaság általános előbbrevitelének és országos fejlesztésének kérdéseivel alaposan foglalkozni,

de ez a minél nagyobb egyéni hasznot kereső magántulajdonnak nem is lehetett célja.

Mindezekkel szemben demokratikusan átalakult egyesületünknek nem lesznek oly szétágazó és ellentétes feladatai.

Az erdők tulajdonjogi rendezését megoldotta a népi demokrácia azzal az intézkedéssel, hogy az erdők nagyobb részének birtokosává a népet, az államot tette. Ezt a valóban időszerű és igazságos változást minden erdésznek örömmel kell támogatnia, mert ezzel az erdészeti régi kívánsága teljesedett. Az erdő ma már nem Csáki-szalmája, nem egyesek boldogulásának előmozdítója, hanem a közösség, az egész nép szükségletét kell célszerűen kielégítenie, a nép érdekeit szolgálnia.

Az az erdész, aki ezt nem érti meg, nem is szeretheti igazán szakmáját. És én ennek a valóságnak a tudatosíttatásában és teljes elismerésében látom az erdész politikai állásfoglalását. Helytelen és okszerűtlen tehát az a nézet, hogy az erdésznek vagy más szakembernek nem kell politikával foglalkoznia, mert igenis minden dolgozónak eljes tudatában kell lennie abban a tekintetben, hogy kinek, miért és hogyan dolgozik. Jó és tökéletes munkát végezni csak ilyen feltételek közt lehet.

Az erdészeti alkalmazottak érdekvédelmét a jövőben a szakszervezetek látják el, amelyeknek minden szakmában ez a hivatásuk. Új egyesületünknek, mint a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége tagjának ezzel a kérdéssel nem kell foglalkoznia.

Mi lesz tehát Egyesületünk munkaterülete, milyen feladatok hárulnak vállainkra az új, megváltozott helyzetben?

A kérdésre röviden, de világosan és határozottan azt felelhetjük, hogy feladatunk a szaktudásnak a kimélyítése és ennek minél szélesebbkörű, tehát demokratikus terjesztése, azaz az oktatás és nevelés fejlesztése, kiépítése.

Talán sokak szemében kicsinek és szűkkörűnek látszik ez a munkaterület, de higgyék el kedves Kartársaim, hogy ennél szebb, komolyabb és úgy gazdasági, mint szellemi életünk fejlesztésére hatékonyabb és építőbb jellegű feladatokról nehéz volna megállapítani.

Rajtunk múlik, hogy a jövőben úgy írásban, mint szóban, egyesületünk lapjában és értekezleteinken, gyűléseinken megtárgyaljuk a magyar erdőgazdaság minden időszerű tudományos és gyakorlati problémáját. Egyesületünk anyagi erejéhez mérten külön kiadványokban igyekszik közzétenni az értékes és valóban haladást hozó tudományos szakmunkákat és közleményeket. Pályázatokkal tervezzük kiírni a fontos és sürgős feladatok megoldására, és a legjobban sikerülteket jutalomban részesíttjük.

Lehetővé kívánjuk tenni, hogy szakközönségünk széles alapokon letárgyalhassa az erdészeti iskolák reformjának ügyét, az oktatás kérdését. Az egyesületi vezetőség pedig mindent el fog követni, hogy a hozott határozatokat az illetékes fórumok elé terjessze és azok elfogadását szorgalmazza.

Közgyűléseinket össze kívánjuk kapcsolni az ország különböző helyein tartandó tanulmányi kirándulásokkal, hogy tagjaink minél szélesebb körben megbeszélhessék és megismerhessék a magyar erdőgazdaság fontosabb problémáit.

Általánosságban legsürgősebb és legfontosabb feladatnak tekintjük az erdészeti szakoktatásnak, vagyis az ifjúsági nevelésnek a mai időknek megfelelő, korszerű tudományos és gyakorlati irányú megreformálását. Kimondjuk nyíltan és őszintén, hogy az erdőmérnököképzés jelenlegi rendszerével nem vagyunk megelégedve, és ennek megváltoztatásáért harcolunk. Az erdőmérnökök műszaki kiképzése jó, de a természettudományi és a gazdasági előkészítése gyenge.

A nevelésnek és oktatásnak azonban nemcsak az iskolákra kell kiterjednie, hanem meg kell találnunk a módját annak, hogy egymás közt a gyakorlatban is minél szélesebbkörű legyen a továbbképzés. Az idősebbek tanítsák a fiatalokat, a jobban képzettek a kevesebb szaktudással rendelkezőket, a mérnökök az erdészeket, ezek a fizikai dolgozókat, mert csak így végezhetünk jó munkát szakunk és közösségünk érdekében.

Az a cél lebegjen mindig a szemünk előtt, hogy új utakat járunk, új feladatokat kell megoldanunk, nem

egyesek jólétéért dolgozunk, hanem a dolgozó nép összességének ránk bízott javaival gazdálkodunk. A legjobban képzeteknek, elsősorban a vezetőknek kell jó példát mutatniok. Az erdőgazdaságban is új munkaerőket kell tanítanunk, meg kell értenünk dolgozóinkkal, hogy különösen itt van helye a magasabbrendű, az egyéni érdekeken felülemelkedő, kollektív jellegű munkának. Az erdész a jövő számára dolgozik, telepít és vet, de az aratást, a jó munka eredményét csak a későbbi nemzedék élvezi, munkájának tehát önzetlennek, altruisztikusnak kell lennie.

Magyarországon a népi demokráciát építjük, amely átmenet a szocializmusba. Minél tökéletesebb, jobb munkát végzünk, annál gyorsabban és könnyebben érünk el hozzá. Ebben az új társadalomban mindenkét annyira becsülnék, amilyen munkát végez, és ez nemcsak az egyénekre, hanem az együttműködő szakcsoportokra és üzemekre is vonatkozik.

A szocializmus gazdasági életének, jólétének építésében nem öncélú, vagy improduktív munkára, nem zavaros adminisztrációba burkolódzó hivatalnokokra, vagy kínai fallal elzárkózott, magukat megértetni nem tudó, úgynevezett tudósokra, hanem önzetlen, szorgalmas, kellő szaktudással rendelkező, becsületes, egymást segítő, kollektív dolgozókra van szükség.

Csak nagy vonásokban vázoltam egyesületünk jövőbeni végzendő feladatait, részletesebb programot a titkári beszámoló adott, ez mutatott rá a faipari szakmában dolgozó tagtársainkkal való kapcsolatainkra is.

Mélyen tisztelt Közgyűlés! Az előadottak szellemében kívánom betölteni a rám bízott tisztséget, és minden erőmmel azon leszek, hogy feladatokat a tagok megelégedésére és a szocializmust építő, demokratikus Magyarországot erdőgazdaságának felvirágoztatására végezzem. Tisztelettel kérem, hogy ebben a munkában minél többen és minél aktívabban legyenek segítségemre.

A pénztáros jelentésével a közgyűlés nem foglalkozott részletesen, hanem az elnök előterjesztésére az igazgató-választmány javaslatát magáévá téve, elfogadta a vagyonmérlegről készített kimutatást és az 1949. évre szóló költségvetést.

A titkár indítványára a közgyűlés az 1949. évre kiveendő tagdíjak, valamint a közgyűlés helyének és idejének a megállapítását az igazgató-választmányra ruházta.

Sütő Nándor az erdészek üdvözlését tolmácsolta. Az Egyesület most már valóban az egész magyar erdőgazdaságé, tehát közös érdek, hogy minél több taggal minél jobban meg erősödjék.

Az indítványok során Lonkai János a faipari szakosztály megalakulását sürgette; a közgyűlés ennek a végrehajtását is az igazgató-választmányra bízta.

Végül a titkár indítványára a közgyűlés felhatalmazta az igazgató-választmányt, hogy az újonnan belépő tagok sorából önmagát kiegészíthesse és a faipari szakosztálynak is megfelelő számú helyet juttathasson.

*

Az eredményekben gazdag közgyűlést társaságunk követte a Britannia-szállóban, amely a késő délutáni órákig a legjobb hangulatban tartotta együtt a résztvevőket.

M.

ELŐADÁSOK AZ ERDÉSZETI EGYESÜLETBEN (Budapest, V., Alkotmány-u. 6.).

Január 31-én (hétfőn), d. u. 5 órakor:

Dr. Haracsi Lajos: „Az erdeifenyő jelentősége a homokfásítás szempontjából“.

Február 28-án (hétfőn), d. u. 5 órakor:

Dr. Fehér Dániel: „A jenőmajori szikfásítás eredményei“.

Március 28-án (hétfőn), d. u. 5 órakor:

Iby Gábor—Madas András: „Szállítási önköltségek csökkentése“.

*

Kérjük Tagtársainkat, jöjjenek el minél többen! Vendégeket szívesen látunk!